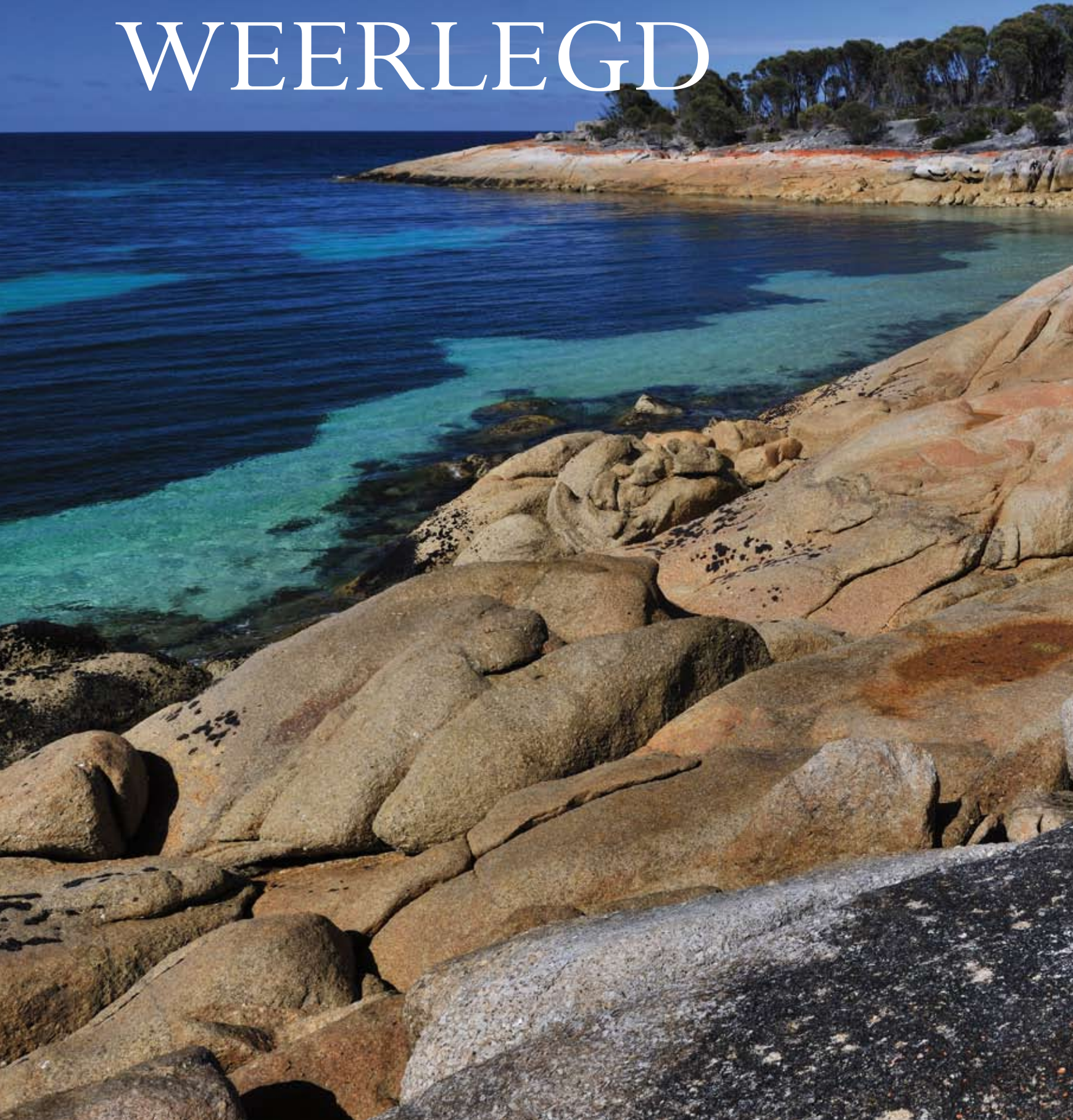

Drie clichés over TASMANIA WEERLEGD

Tegenover elk cliché betreffende Tasmania staat een andere, goede reden om dit Australische eiland te bezoeken. Zeker als je houdt van excentrieke, niet-wereldse en ietwat ruige reisbestemmingen.

Tekst: DEBBIE PAPPYN

Fotografie: DAVID DE VLEESCHAUWER

Vertel aan elke Australiër dat je naar Tasmania gaat en je krijgt gegarandeerd een grijns als antwoord. Want op dit eiland, dat op 240 km ten zuidoosten van het Australische vasteland ligt, is alles anders. Het is er kouder, natter, groener en er leven andere dieren. De bijna half miljoen inwoners worden ook bestempeld als een beetje excentriek. Maar wat wil je, als je op een afgelegen eiland woont dat tussen Australië en de Zuidpool ligt met niks ertussen dan de vervaarlijke Bass Straat en de woelige oceaan? En toch is Tasmania een absolute must-do voor wie naar Oceanië afreist.

Excentriek of kunstzinnig?

Gek of niet, Belgen hebben iets met Tasmanië en zijn enigszins bizarre inwoners. Neem nu onze kunstenaar Wim Delvoye. Zijn tiende 'shit machine' werd speciaal voor de excentrieke Tasmanier en kunstverzamelaar David Walsh ontworpen. Walsh vergaarde zijn aanzienlijke fortuin vooral dankzij zijn wiskundeknobbel en zijn slimme gokken. In plaats van zijn centen aan blitse wagens uit geven, opende hij een Museum voor Oude en Nieuwe Kunst in Hobart, de hoofdstad van Tasmania. Walsh vulde zijn reeds aanzienlijke collectie van antiek en Australische en internationale kunst aan en gaf architect Nonda Katsalidis de opdracht om een imposant museum van 9500 vierkante meter te bouwen. Het werd een soort van tombe in beton, diep ingegraven in de lokale natuursteen. Walsh koos voor zijn MONA (kostenplaatje 38 miljoen euro, met voor 70 miljoen aan kunst) een duidelijk thema: dood en seks. "Het ene proberen we ons hele leven te omzeilen en naar het andere gaan we constant op zoek", aldus zijn laconieke commentaar.

Een van zijn favoriete kunstwerken, naast de vele andere bijdragen van klinkende namen zoals Damien Hirst, Sidney Nolan, Kandinsky en Botero, ..., is de CLOACA van Wim Delvoye. De ruimte waarin het kunstwerk hangt, werd speciaal met apart airco-systeem ontworpen zodat de rest van het museum niet moet ruiken wat

streamer voorbeeld van een standaard streamer voorbeeld van een standaard streamer

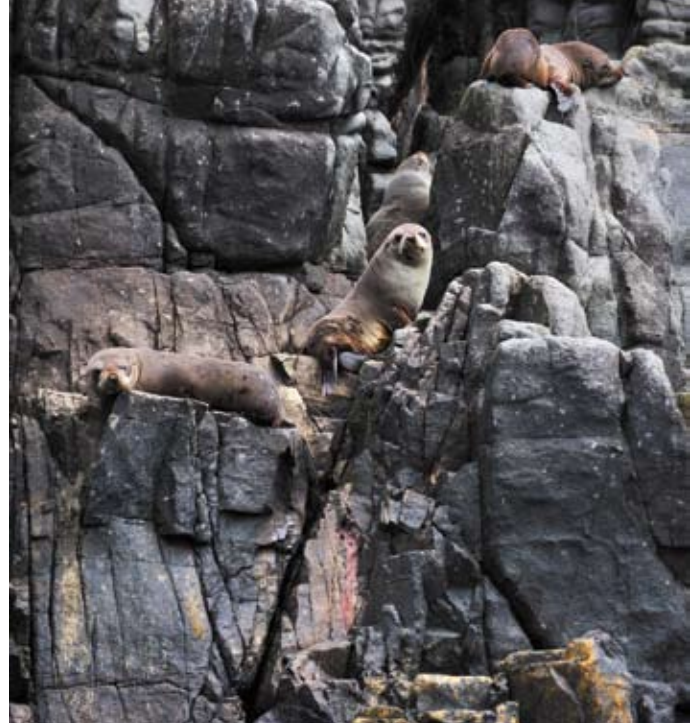
CLOACA de dag ervoor op zijn/haar bord kreeg. De machine zal minimum een jaar aan een stuk werken, een unicum, want de andere negen CLOACA's moesten veel minder lang dienst doen. Alles wordt vanuit België en via internet en de computer gevolgd. Na de expo kun je in het subversieve Disneyland van David Walsh ook overnachten in een van de acht (kunstzinnige) villa's. Verder houdt Walsh ook van bier. Naast het museum is zijn Moo brouwerij gebouwd en ook het Belgische gerstenat kent Walsh maar al te goed. Hij houdt van West-Vleteren bijvoorbeeld. Misschien brengt hij de monniken wel een bezoekje, bij zijn volgende trip naar België. Want goed bier smaakt natuurlijk, net zoals straffe kunst, naar meer.

Wild of toegankelijk?

De wildernis van Tasmania vind je langs de westkust van het eiland met highlights zoals Cradle Mountain en Lake St Clair. Een paradijs voor natuurliefhebbers en vooral hikers. "Als er een plek is waar de naar verluidt uitgestorven Tasmanian Tiger misschien nog altijd ronddwaalt, dan is het wel in deze streek", vertelt een inwoner.

Of hij gelijk heeft, weten we niet, maar de oostkust van Tasmania is in elk geval toegankelijker dan zijn westerse broertje. Prachtige zandstranden, nationale parken en enkele markante eilandjes, zoals het prachtige Bruny Island dat je best vanuit een bootje ontdekt. De bootsmannen van de eco-cruise op Bruny Island zien er, door hun blozende kaken, baard en oorringetje, meer uit als stoere vissers die elke dag de Zuidelijke Oceaan trotseren dan als brave natuurgidsen. Met snelle, vinnige zodiacs verkennen ze de kuststrook rond Bruny Island. Een van de gidsen deelt voor de cruise begint gemberpilletjes rond. Tegen zeeziekte natuurlijk. Wanneer iedereen ze binnen heeft, zegt hij fijntjes: "Folks, eigenlijk zijn het geen gemberpillen maar hallucinogenen zodat ik en mijn mate nu een drietal uurtjes in de pub kunnen gaan zitten en jullie daarna laten geloven dat je een fantastische cruise achter de rug hebben." Tasmaanse humor werkt, zeker op een ijskoude ochtend als de zon amper door het grijze wolkendek piept. De 300 pk zodiacs scheren over het water en brengen je tot dicht bij pinguïns, zeehonden, dolfinen, albatrossen en indrukwekkende rotsformaties.

Wat verder langs de oostkust ligt het macaberste stadje van Tasmania. Naar het schijnt spookt het echt in Port Arthur dat een luguber

verleden met zich meedraagt. Het is een ex-gevangeniskolonie van Engeland, waarnaar gedetineerden en zelfs politieke gevangenen werden verbannen. Een bezoekje aan het voormalige asyllum is op zijn zachtst gezegd *creepy*. Maar er is meer. In 1996 vond hier een van de meest gruwelijke massamoorden ooit plaats. Een dolgedraaide Tasmanier van 28 jaar oud schoot in een paar uur tijd 35 mensen neer. ‘The Port Arthur Massacre’ was voor Australië een van de ergste gebeurtenissen ooit. Gelukkig doen de glinsterende baai, de witte zandstranden en de strakblauwe hemel het verleden (bijna) vergeten.

Een ander prachtig eilandje is Flinders Island, een van die plaatsen die je verplichten even niks te doen. Een rots uitzoeken met zicht over de bijna transparante baai en het spierwitte strand. Geen levende ziel te bespeuren op een paar dolfijnen na. En misschien enkele bultrugwalvissen in de verte...

Gedateerde blokhut of designhotel?

Tasmania mag dan volgens zijn reputatie enkel ouderwetse hotels hebben, de praktijk is anders. De laatste jaren opende het ene mooie hotel na het andere er zijn deuren. In het binnenland, niet ver van Launceston, ligt bijvoorbeeld Quanby Estate. Gebouwd tussen 1828 en 1838 en tegenwoordig een prachtige golf- en countryclub met Engelse allures. Er zijn maar tien suites met glimmende parketvloeren en lokaal geweven wollen dekens. Sommige hebben een directe toegang tot de prachtige tuin. Vanuit hier vertrekken veel sportievelingen op meerdaagse hikes om het binnenland van Tasmania te verkennen. Anderen blijven gewoon hier relaxen om van de stilte en de rust te genieten.

Een andere lodge die nog maar recentelijk zijn deuren opende is Saffire Freycinet Lodge gelegen langs Cole Bay. Er zijn maar 20 suites en je verblijft hier in een luxueuze all-inclusive formule, zelfs de activiteiten zijn inbegrepen. Met state-of-the-art boten gaat het naar Schouten Island en Great Oyster Bay op zoek naar spelende dolfijnen, zeehonden en zelfs walvissen. Saffire is ook gerenommeerd voor zijn uitstekende keuken die verfijnde gerechten presenteert met producten die hoofdzakelijk uit de eigen regio komen.

Heb je het meer voor logeren in privé-huizen? Dan is er langs diezelfde romantische oostkust The Lair. De Australische architect Rick Bzowy spendeerde maar liefst 1,6 miljoen euro aan dit vakantiehuis, neergeplant op een stuk grond van 17 hectare. Bzowy lette op alle details: een volledig gevulde koelkast, idem dito kruiden- en wijnrek, fruit, groeten,... Gaan shoppen hoeft niet meer en de Leica verrekijker, deftige espressomachine en designerklassiekers maken het plaatje compleet. Fijn detail is de buitenkeuken met BBQ met vergezichten over Oyster Bay en achter de Hazards, beroemde plaatsen zoals Freycinet Peninsula, Wineglass Bay en Maria Islands.

Wie in de hoofdstad Hobart wil overnachten, kan in het kleinschalige luxehotel The Islington slapen. Fijn antiek, een dromerige serre die uitkijkt over de tuin en Mount Wellington in de verte, plus een service met grote S. Kortom, prima in orde, de hotels in Tasmania. De enige mythe die waarschijnlijk even hardnekkig zal blijven leven, is het voortbestaan van de Tasmaanse tijger. ■

TASMANIA PRAKTISCH

ERNAARTOE

- We reisden naar Tasmania met de Belgische Oceanië specialist **Aussie Tours** die dit excentrieke eiland door en door kent en rondreizen op maat kan voorstellen. www.aussietours.be
- Vliegen naar Tasmania is eenvoudig via Melbourne of Sydney. Wij vlogen met **Etihad Airways** vanuit Brussel naar Melbourne (vanaf € 1249, taksen inbegrepen). Vanuit Melbourne naar Tasmania is het een dik uur vliegen met **Virgin Blue** dat een alliantie heeft met Etihad Airways. Met de **Australian skypass** vlieg je veel goedkoper doorheen Australië, naar Nieuw-Zeeland en de eilanden in de Pacific. www.etihad.com.
- **Cruisen** op Bruny Island: www.brunycruises.com.au en www.orioncruises.com.au

LOGEREN

- Logeren bij het MONA museum: een paviljoen met ontbijt vanaf € 470 per nacht. www.moorilla.com.au
- **Quamby Estate**: vanaf ongeveer € 120 per nacht in een dubbele kamer met ontbijt. www.quambyestate.com.au
- **Saffire Freycinet**, een dubbele kamer in een all-inclusive formule vanaf ongeveer € 1100 per nacht voor twee personen. www.saffire-freycinet.com.au
- **The Lair**: Minder duur dan een suite in een vijfsterrenhotel. Voor € 560 per nacht slaap je hier met vier personen en krijg je fantastische, verse etenswaren en drank inbegrepen. Meer nog, Rick komt desnoods zelf voor je koken (of DJ'en) zonder meerprijs. www.thelair.com.au
- **Islington Hotel** in Hobard, vanaf € 240 voor een dubbele kamer met ontbijt en non-alcoholische mini-bar in de kamer. www.islingtonhotel.com

MEER WETEN? www.discovertasmania.com.au